

Пріоритетними заходами грошово-кредитного регулювання є розвиток механізму рефінансування банків, сприяння збалансуванню валютного ринку задля активізації процесів кредитування реального сектору економіки, створення відповідних стимулів для економічного зростання. Бюджетно-податкове регулювання має бути спрямованим на посилення ефективності видаткової частини бюджету, розвитку інституційних секторів економіки, підвищення рівня фінансової стійкості системи державних фінансів.

Важливим є створення належних інституційних умов для формування ефективної фінансової системи, оптимізації механізму державного фінансового регулювання соціально-економічного розвитку країни. На сучасному етапі розвитку постає необхідність подальшого вдосконалення фінансової політики, яка б забезпечувала сприятливі умови для відновлення динаміки стійкого економічного зростання, розвитку внутрішнього ринку товарів та послуг, оптимізації механізму формування та розподілу та валового внутрішнього продукту між галузями економіки та населенням. В процесі реалізації виваженої бюджетно-податкової, грошовокредитної політики, органи фінансового регулювання мають більш поглиблено враховувати інституційний підхід щодо формування архітектури фінансової системи, з огляду на структурні особливості економіки та пріоритети суспільного розвитку [2].

Список літератури:

1. Державне фінансове регулювання економічних перетворень: монографія / І.Я. Чугунов, А.В. Павелко, Т.В. Канева та ін.; за заг. ред. А.А.Мазаракі. К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. 376 с.;
2. Максюта А.А., Чугунов І.Я. Бюджетна складова суспільного розвитку // Вісник КНТЕУ. 2012. № 3. С. 45-54;
3. Чугунов І.Я., Пасічний М.Д. Фінансова політика України в умовах глобалізації економіки // Вісник КНТЕУ. 2016. № 5. С. 5-18.

НАГОРНА І.В., канд. екон. наук, ст. викл., каф. економіки та обліку, Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7609-8580>

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Стратегічним чинником забезпечення фінансової та

економічної безпеки діяльності торговельного підприємства, подолання кризових ситуацій, зростання ділової активності та інвестиційної привабливості є ефективною організацією управління фінансовою стійкістю. В сучасних умовах господарювання якісна організація процесу управління фінансовою стійкістю підприємства обґрунтовано вважається однією з найбільш важливих економічних проблем, оскільки будь яке суттєве відхилення від нормативного значення показників фінансової стійкості свідчить про наявність недоліків діяльності суб'єкта господарювання. Так, низький рівень фінансової стійкості не забезпечує належного рівня платоспроможності й кредитоспроможності, а показники високого рівня фінансової стійкості можуть свідчити про високий рівень запасів чи грошових коштів, які не використовуються за належною оборотністю.

Ефективна організація фінансового управління дозволяє формувати ресурсний, виробничий, фінансовий, кадровий, технологічний, інноваційний потенціал та забезпечувати необхідний рівень кредитоспроможності підприємства і стабільний економічний розвиток в стратегічній перспективі. При цьому, управління фінансовою стійкістю розглядається не як самоціль фінансового менеджменту, а як складова загальної системи стратегічного управління підприємством [1, с. 321]. На думку О. А. Сарапіної аналіз фінансової стійкості підприємства є одним з найважливіших для розуміння вихідної точки змін та прорахунку можливих варіантів управлінських дій, спрямованих на покращення ефективності функціонування підприємства [2, с. 48]. Схожої точки зору дотримуються І. П. Косарева та А. С. Бут, стверджуючи, що механізм управління фінансовою стійкістю підприємства є частиною загальної системи управління підприємством, що забезпечує вплив на чинники, від яких залежить загальний результат діяльності суб'єкта господарювання. Автори виділяють шість організаційних етапів управління підприємством: визначення цілей, об'єктів, суб'єктів управління; виявлення елементів об'єкта управління; визначення методів впливу на чинники управління; розробка стратегії забезпечення фінансової стійкості підприємства; реалізація стратегії; моніторинг [3, с. 578]. Аналогічної думки дотримуються і О.М. Філонич та Я.О. Дряпа та відносять до складових системи забезпечення фінансової стійкості аналіз збалансованості активів

та пасивів, доходів та витрат і грошових потоків [4, с. 201].

Вихідною точкою забезпечення належної фінансової стійкості підприємства торгівлі є побудова дієвого методичного інструментарію управління з урахуванням етапів організації управлінського впливу, відповідальних осіб, функціональних обов'язків та терміну виконання кожного етапу. Це можна забезпечити шляхом формування внутрішніх регламентів підприємства, які закріплюють зміст та обсяги робіт, що виконуються на кожному з етапів. Розроблену організаційну схему послідовності етапів управління підприємством торгівлі на основі моделі фінансової стійкості представлено на рисунку 1.

Для забезпечення цілісності, безперервності та циклічності процесу стратегічного управління підприємством торгівлі на базі моделі аналізу фінансової стійкості в даній послідовності враховано всі функції обліково-економічних служб починаючи від формування в обліковій системі вхідного масиву даних, їх обробки та аналізу в інформаційно-комунікаційному підрозділі до розробки корпоративної політики стійкого розвитку та оцінки економічної ефективності заходів з підвищення фінансової стійкості.

Реалізація наведених етапів управління підприємством торгівлі, що ґрунтується на моделі фінансової стійкості можлива лише за достатньої оперативності надходження інформації про фінансовий стан підприємств, що може бути досягнуто шляхом використання сучасних інформаційних технологій. При цьому, важливе значення матиме не лише процес автоматизованого проведення аналізу фінансової стійкості, а й організаційні питання щодо його здійснення та імплементації відповідних програмних засобів у обліково-звітну систему торговельного підприємства.

У разі мануального фінансового управління оперативний контроль над індикаторами фінансової стійкості зазвичай залишається недостатньо налаштованим, особливо у міжзвітні періоди.

За відсутності оперативної інформації про стан активів та пасивів, рух грошових коштів у розрізах статей бюджету, центрів фінансової відповідальності та інших аналітичних мегарахунків аналізу фінансової стійкості, керівництво компанії може отримувати інформацію про наявність негативних змін лише пост-фактум, коли немає можливості вжити превентивних заходів із упередження загроз сталому розвитку підприємства торгівлі.

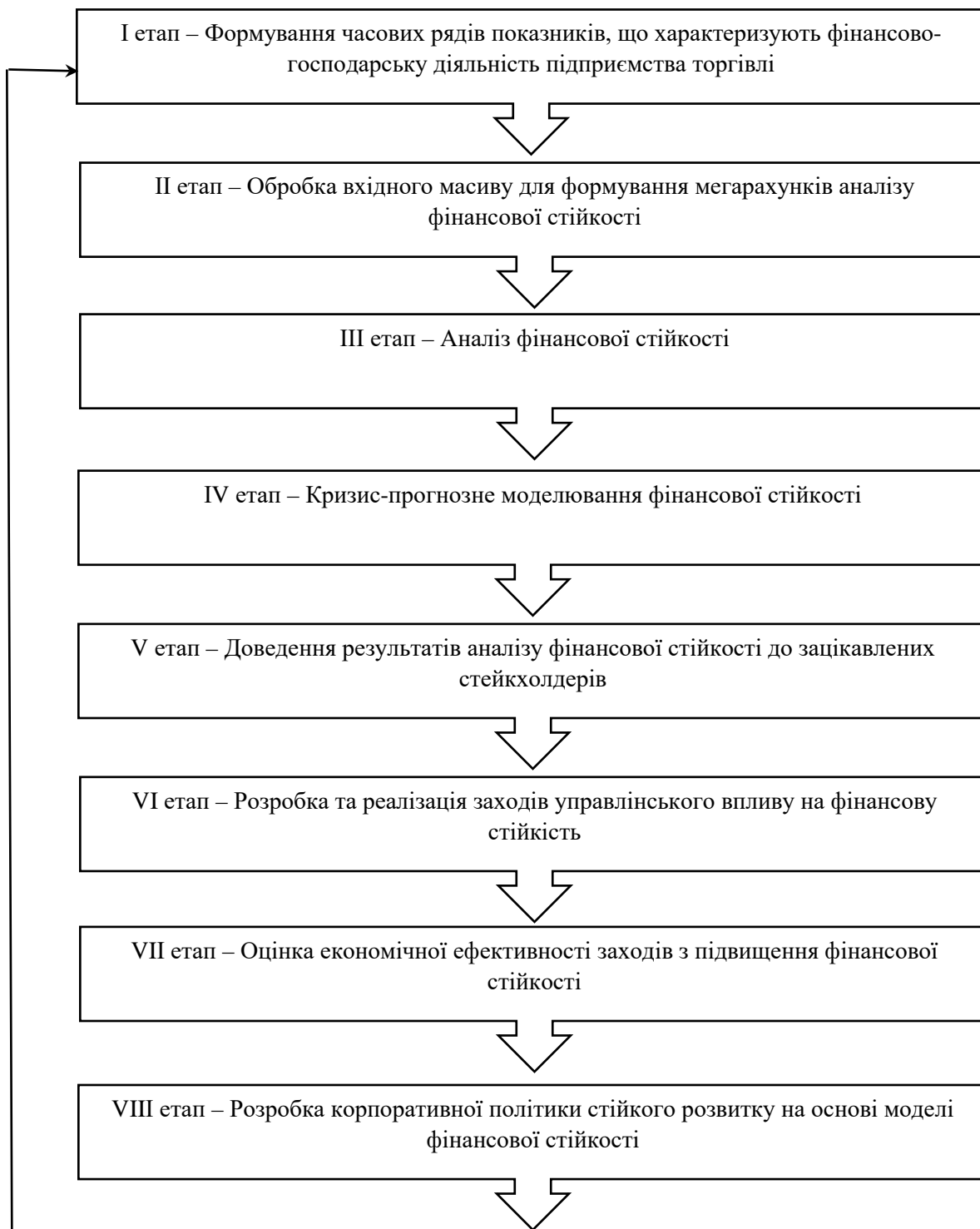

Рисунок 1 – Організаційна послідовність управління підприємством торгівлі на основі моделі фінансової стійкості

Список літератури:

1. Кальченко О. Теоретичні аспекти формування механізму управління фінансовою стійкістю підприємства. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2016. № 2. С. 320–326;
2. Сараніна О.А. Системний аналіз фінансового стану підприємства: методика та напрями вдосконалення. Вісник аграрної науки Причорномор'я. Випуск 2. 2012. С. 47–58;
3. Косарева І.П., Бут А.С. Механізм управління фінансовою стійкістю підприємства. Молодий вчений. № 4. 2017 р. С. 678–682;

СІТАК І.А., ст. викл.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1146-5730>

АЛГОРИТМ ПРОВЕДЕННЯ КОНТРОЛІНГУ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Процесом який забезпечує дієвість основних організаційно-економічних механізмів управління економічною стійкістю підприємства є механізм контролінгу. Ціллю механізму контролінгу економічної стійкості промислового підприємства є забезпечення безперервності потоку інформації про стан внутрішнього та зовнішнього середовища, розвитку кризового процесу на підприємстві, для своєчасного ухвалення антикризових управлінських заходів, реалізація яких забезпечує оптимізацію результативності та ефективності, на основі отриманої об'єктивної інформації про розгортання кризового процесу для забезпечення економічної стійкості підприємства. Пропонується алгоритм проведення контролінгу економічної стійкості підприємства й оцінки рівня його досягнення, що включає в себе ряд послідовних етапів (рис. 1).

Зворотний зв'язок між запланованими цілями і завданнями і перебігом виконання поставлених завдань дає можливість керівникам оперативно використовувати отриману інформацію в управлінських цілях. Запропонований алгоритм здійснення контролінгу економічної стійкості підприємства як методу дослідження, контролю та оцінки ефективності управління економічною стійкістю дає можливість: на основі покрокової діагностики діяльності своєчасно оцінювати, виявляти й усувати негативні тенденції в його розвитку на будь-якій стадії життєвого циклу; забезпечити зворотний зв'язок між запланованими цілями, завданнями і перебігом виконання поставлених завдань; враховувати галузеву специфіку промислових підприємств; мінімізувати негативні наслідки розгортання кризового процесу; підвищити, забезпечити або відновити економічну стійкість підприємства.